06/04/2019

Η συγκλονιστική μαρτυρία του Τούρκου γκρίζου λύκου που βαπτίστηκε Γιώργος

/ Ορθόδοξες Προβολές

Μετά το πέρας της Κυριακάτικης Θείας Λειτουργίας, οι προσκυνητές περνώντας στο αρχονταρίκι της Μονής άκουσαν με ενδιαφέρον την ηγουμένη να τους ανακοινώνει:«Σήμερα θα ακούσουμε την καταπληκτική ιστορία ενός πρώην μουσουλμάνου, που έγινε Χριστιανός. Όμως ας τα πει καλύτερα ο ίδιος. Γιώργο, θα μας μιλήσεις;», είπε η Γερόντισσα και το λόγο πήρε ο πρώην μουσουλμάνος.

«Ήμουν ηγετικό στέλεχος των Γκρίζων Λύκων και κατείχα τη θέση του (...). Πολλές φορές είχα συμμετάσχει σε επιθέσεις κατά του Πατριαρχείου και γενικά των Χριστιανών, καθότι ήμουν φανατικός κεμαλιστής, αλλά και μουσουλμάνος».

Σε αυτό το σημείο η Γερόντισσα τον διακόπτει και του λέει αστειευόμενη:

«Δηλαδή, Γιώργο, μας πετροβόλησες κι εσύ, όταν είχαμε έρθει στο Πατριαρχείο;»

«Όχι», απάντησε εκείνος και συμπλήρωσε: «Σε άλλες πόλεις όμως έχω συμμετάσχει και έχω κάνει και άλλα πολλά…»

Κάποιοι από τους προσκυνητές αλληλοκοιτάχτηκαν συνειδητοποιώντας σιγά σιγά, ότι μπροστά τους είχαν έναν από τους πρώην κορυφαίους Χριστιανομάχους και Ελληνομάχους της Πατρίδας μας.

«Είχα πάει μαζί με ομάδα μας, των γκρίζων λύκων, να προκαλέσουμε επεισόδια σε συγκέντρωση ορθοδόξων στην Κωνσταντινούπολη και συγκεκριμένα στο (…). Εκεί μερικοί δικοί μας και εγώ ανακατεμένοι στο πλήθος κοιτάζαμε τους Ρωμιούς έτοιμοι να τους επιτεθούμε, όταν αισθάνθηκα κάποιον ιερέα να μου τραβάει το χέρι και να με αποκαλεί Γιώργο.

«Δεν με λένε έτσι, δεν είμαι Γιώργος», του απάντησα αγριεμένα.

«Θα γίνεις Γιώργος!», μου απάντησε εκείνος. «Θα βαπτισθείς Χριστιανός!»

«Τι είναι αυτά, που λες;», του απάντησα με θυμό και τον απείλησα λέγοντας: «Γι’ αυτό, που είπες, θα σου κάνω μήνυση και θα φυλακιστείς!»

Ο ιερέας όμως χωρίς να φοβηθεί μου απάντησε, ότι θα γίνω Χριστιανός, όπως ήταν οι πρόγονοί μου και λέγοντας αυτό έφυγε.

Μετά από λίγο καιρό η γιαγιά μου αρρώστησε βαριά και ετοιμοθάνατη όπως ήταν, καθόμουνα δίπλα στο κρεβάτι της και της διάβαζα το κοράνι. Ξαφνικά ακούω τη γιαγιά μου να έχει τον επιθανάτιο ρόγχο και έκπληκτος την βλέπω να κάνει τον σταυρό της και να λέει «Δι’ ευχών των Αγίων Πατέρων ημών…» και στη συνέχεια να καταλήγει.

«Τι ήταν αυτό;», φώναζα σοκαρισμένος. «Η γιαγιά δαιμονίστηκε τώρα στα τελευταία της!»

Ρώτησα τους γονείς μου, δεν γνώριζαν τίποτα και μου είπαν να μην δίνω σημασία σε αυτά. Ρώτησα και τον παππού μου. Δεν γνώριζε τίποτα.

Το περιστατικό αυτό με τη γιαγιά μου άρχισε να μου προκαλεί μεγάλα ερωτήματα προσωπικά και θεολογικά. Απευθύνθηκα στον ιμάμη της περιοχής μου κρατώντας το κοράνι καθώς και ένα ευαγγέλιο και του έθεσα πολλά ερωτήματα συγκρίνοντας τα λόγια του ευαγγελίου και του κορανίου ψάχνοντας να βρω την αλήθεια. Ο ιμάμης όμως δεν ήξερε τι να μου απαντήσει και μου είπε απλά να μην δίνω σημασία σε αυτά τα πράγματα. Έτσι λοιπόν έφυγα απογοητευμένος και σκέφτηκα να ρωτήσω ορθόδοξους ρωμιούς στο (…). Εκείνοι όμως δεν με δέχτηκαν

φοβούμενοι το τουρκικό κράτος, όσο κι αν επέμεινα».

«Έφυγα θυμωμένος από το (...) λέγοντας μέσα μου, ότι εγώ απευθύνθηκα στη θρησκεία τους και αυτοί δεν με δέχτηκαν. Λίγο καιρό μετά ξαναπήγα απαιτώντας να με δεχτούν, γιατί ποθούσα να μάθω την αλήθεια. Εκείνοι όμως εξακολουθούσαν να μην με δέχονται. Αποφάσισα να φύγω ξανά και τότε ένα λεωφορείο σταμάτησε στην είσοδο του (...). και μία ομάδα προσκυνητών και ιερέων βγήκε από αυτό. Ανάμεσά τους αναγνώρισα τον ιερέα εκείνο, που με είχε αποκαλέσει Γιώργο, ο οποίος με θυμότανε και με κάλεσε κοντά του. Του εξέθεσα τα παράπονά μου, ότι δεν μου επιτρέπουν να συναντηθώ με τον (...) (σημείωση: το όνομα κάποιου μεγάλου ιερέως) και εκείνος τότε με πήρε μαζί του και μπήκαμε μέσα.

Η αλήθεια είχε αρχίσει να αποκαλύπτεται μέσα μου. Εκείνος ο ιερέας, που με είχε αποκαλέσει Γιώργο, μου είπε ακόμα ότι οι Χριστιανοί πρόγονοί μου είχαν το επίθετο (...), γιατί στον τόπο τους, κάπου στην περιοχή του Πόντου, εξασκούσαν ένα επάγγελμα που έχει σχέση με αυτό το επίθετο. Όταν μετά από λίγο καιρό έψαξα στο ληξιαρχείο για το γενεαλογικό μου δέντρο, διαπίστωσα ότι τα λόγια του ιερέως ήταν αληθινά. Οι πρόγονοί μου ήταν όντως Ρωμιοί Χριστιανοί, ασκούσαν το συγκεκριμένο επάγγελμα και είχαν το συγκεκριμένο επίθετο.

Πήγα στην Αθήνα και καθ’ υπόδειξη του ιερέως γνώρισα τον πατέρα (...), ο οποίος με κατήχησε και με βάπτισε Γεώργιο, το όνομα που είχαν οι περισσότεροι πρόγονοί μου. Κατόπιν πήγα στο Άγιο Όρος και συγκεκριμένα στο μοναστήρι, όπου βρίσκεται ο ιερέας που με πρωτοαποκάλεσε Γιώργο. Έμεινα εκεί μερικούς μήνες και κατόπιν επέστρεψα στην Τουρκία ως κρυπτοχριστιανός. Οι γονείς μου δεν μου το συγχωρούν αυτό, ενώ ο παππούς μου μού είπε μυστικά, ότι του έδωσα πολύ μεγάλη χαρά με τη βάπτισή μου. Πριν κλείσει τα μάτια του έκανε τον σταυρό του και πέθανε λέγοντας αυτό, που είχε πει και η γιαγιά μου: «Δι’ ευχών των Αγίων Πατέρων ημών...».

Πηγή: Ησυχαστήριο Αγίας Τριάδος